

■ «Ἐδῶ εἶναι ὁ Τάφος Μου!... Ἐδῶ Μὲ σταυρώσατε καὶ Ἐγὼ ἀναστήθηκα...»

Εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὸ Ἅγιο Φῶς!*

**«... νὰ παιγνιδίζει τὸ Φῶς πάνω στοὺς τοίχους,
ἀκόμη καὶ στὴν ὀροφὴ τοῦ Ναοῦ...»**

Εἰσαγωγή

Ἄεν πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ συνέβησαν τὰ γεγονότα ποὺ θὰ περιγράψω, ὅσο μπορῶ πρὸ ἀντικειμενικὰ καὶ χωρὶς συναισθηματισμούς, ὅσο γίνεται γιατί πρόκειται γιὰ τόσο μεγάλα γεγονότα.

Ἄεν μοῦ ἦταν εὐκόλο νὰ κάνω κάτι τέτοιο, ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ ἐντελῶς προσωπικὲς στιγμὲς ποὺ δὲν θὰ ἤθελα ποτὲ νὰ κοινοποιῶ δημόσια, παρότι σὰν ψυχίατρος εἶμαι συνηθισμένος στὸ νὰ ἀκούω τὰ προσωπικά, τῶν ἄλλων ὁμως...

Ἦστούσο τὸ χρέος πρὸς τὴν Αἰώνια Ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδελφούς μου ὑπερνίκησε κάθε δισταγμὸ.

Οἱ γυναῖκες ἔχουν μεγάλη φαντασία!

Ἦμουν φοιτητὴς τῆς Ἱατρικῆς, στὰ τελευταῖα ἔτη, ὅταν ἦρθαν στὸ σπίτι μας ἓνα φιλικὸ ζευγάρι ἀπὸ τὴν Φλώρινα γιὰ νὰ μᾶς ποῦν τίς ἐντυπώσεις τους ἀπὸ τὸ ταξίδι ποὺ μόλις εἶχαν κάνει στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Μιλοῦσε περισσότερο ἡ γυναῖκα ποὺ ἦταν ἐνθουσιασμένη ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἶδε καὶ ἔζησε.

Μᾶς διηγήθηκε τὸ φαινόμενο τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ποὺ βγαίνει κάθε Πάσχα καὶ τὸ βλέπει ὅλος ὁ κόσμος.

Ἦ ἴδια ὑπῆρξε αὐτόπτης μάρτυς καὶ μᾶς εἶπε, ὅτι ἐνῶ ἦταν στὸν

περίβολο τῆς Ἐκκλησίας, εἶδε ἓνα γαλάζιο Φῶς νὰ πλανιέται πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους σὰν ἠλεκτρικὲς ἐκκενώσεις καὶ μὲ ἓνα ἀνεπαίσθητο θρόϊσμα ποὺ τοὺς γέμιζε μὲ ἀγαλλίαση...

Ἄκουγα μὲ δυσπιστία καὶ σκεπτόμενος πόσο εὐκόλα φορτίζονται συναισθηματικὰ οἱ γυναῖκες, ὥστε νὰ βλέπουν πράγματα φανταστικὰ καὶ σὲ ὁμαδικὸ ἀκόμη ἐπίπεδο... (ὁμαδικὴ ὑστερία;)

Ὅχι ὅτι ἤμουν ἀπιστος... **Εἶχα** ἀποκλείσει νὰ γίνονται θαύματα μπροστὰ στὰ μάτια σου, στὸν εἰκοστὸ αἰῶνα!

Καὶ ὅμως, ὅταν μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια βρέθηκα στὸν Πανάγιο Τάφο του Χριστοῦ, εὐλαβικὸς προσκυνητὴς ἐξοπλισμένος μὲ ὅλη τὴν ἀμφισβήτηση (γνήσιος ἐκπρόσωπος μιᾶς ἐποχῆς ὀρθολογισμοῦ!), ἀλλὰ καὶ μία βιντεοκάμερα στὴν πλάτη, δὲν θὰ μπορούσα νὰ πιστεύσω, ὅτι θὰ ἔβλεπα ὁ ἴδιος αὐτὸ ποὺ κάποτε κορόϊδευα στοὺς ἄλλους. **Καὶ** ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ θὰ μὲ ἀξίωνε ὁ Θεὸς νὰ κινηματογραφήσω ἓνα ὑπερφυσικὸ φαινόμενο, ἓνα θαῦμα ποὺ ξετυλίχθηκε μπροστὰ στὰ μάτια χιλιάδων κόσμου.

Μέσα μου, πηγαίνοντας πρὸς τὴν Ἁγία Γῆ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸ νὰ μοῦ δείξει ἓνα *σημεῖο*. **Ἔνα** *σημεῖο*, ὥστε νὰ ἐδραιωθεῖ ἡ πίστη μου (παρότι ἤξερα ὅτι εἶναι ἀναιδῆς καὶ παράλογη μιὰ τέτοια ἀξίωση) καὶ τότε θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ βεβαιωμένος νὰ τοῦ ἀφιερῶσω τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μου, ὅπως ἀπὸ μικρὸ παιδί ὄνειρευόμουν καὶ τελευταῖα σκεπτόμουν νὰ πραγματοποιήσω μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Πνευματικοῦ μου.

Τὶ θὰ βλέπαμε στὰ Ἱεροσόλυμα

Ἀξίζει πραγματικὰ νὰ ἐπισκεφτεῖ κανεὶς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. **Ἀκόμη** καὶ μόνον σὰν ἱστορικὴ πόλη τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ. **Διατηρεῖ** ἀκόμη μία ἀρχαία μορφή μὲ σεβασμὸ στὰ μνημεῖα. **Βλέπει** κανεὶς ἐδῶ τὴν συνάντηση τῶν τριῶν μεγάλων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ καὶ Μωαμεθανισμοῦ.

Ἦταν Πάσχα τοῦ 1994. **Ἐπισκεπτόμουν** γιὰ δευτέρη φορὰ τὴν Ἁγία Γῆ καὶ εἶχα μεγαλύτερη ἄνεση στὸ νὰ ἀπολαύσω πράγματα

πού δὲν μπορεῖ κανεὶς σὲ μιὰ γρήγορη ἐπίσκεψη νὰ δεῖ.

Πάνω ἀπ' ὅλα ὁμως ἀξίζει καὶ πρέπει νὰ προσκυνήσει στὰ μέρη πού ἔχουν μιὰ ἱστορική, ἀλλὰ καὶ ἀγιαστική σχέση μὲ τὸ Χριστό.

Δεσπόζει ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως μὲ τὸν Πανάγιο Τάφο μέσα, τὸ Γολγοθᾶ, καὶ τὴν Ἀποκαθήλωση. **Τὴν** Γεσθημανὴ στὸ Χείμαρρο τῶν Κέδρων πού διατηρεῖται ὅπως τὴν ἀρχαία ἐποχή. **Τὸν** Τάφο τῆς Παναγίας, τὸ Ὑπερῶο καὶ λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Πόλη τὴν Βηθανία, ὅπου ὁ τάφος τοῦ Λαζάρου καὶ ἓνα Ὁρθόδοξο Μοναστήρι.

Ἐκεῖνο πού δεσπόζει ὁμως κατὰ τὴν Πασχαλινὴ περίοδο, εἶναι τὸ Ἅγιο Φῶς. **Πολλοὶ** ἔρχονται γιὰ νὰ τὸ ἰδοῦν ἀποκλειστικὰ καὶ συνδυάζουν καὶ τὰ ὑπόλοιπα... **Τὸ** Ἅγιο Φῶς βγαίνει κάθε Μέγα Σάββατο τὸ μεσημέρι σὲ εἰδικὴ Τελετὴ μὲ τὸν Πατριάρχη. **Πρόκειται** γιὰ οὐράνιο «ἄκτιστο» Φῶς πού ὁμως γίνεται ἀντιληπτό μὲ τὴν ὄραση!

Πάσχα στὸν Τάφο τοῦ Χριστοῦ

Δὲν πρόκειται νὰ ξεχάσω αὐτὸ τὸ Πάσχα (τὸ τελευταῖο πού ἔκανα σὰν λαϊκός), ὅταν βρέθηκα μὲ μιὰ ομάδα εὐλαβῶν προσκυνητῶν τοῦ πρακτορείου «Χωρῆβ» ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, στὰ Ἱεροσόλυμα. **Ἐπὶ** κεφαλῆς ἦταν ὁ παπα-Σάββας, ὀδοντίατρος, Κερασιώτης καὶ εἶχα μαζί μου καὶ ἓναν ἐξάδελφο τὸν γιατρὸ Γιώργο Ἐμ. Στυλιανάκη.

Ἀπὸ τὶς προηγούμενες μέρες ἐπισκέφτηκα τὸ Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀφοῦ προσκύνησα, ἄρχισα νὰ καταστρώνω τὸ σχέδιο ἐγκατάστασης τῆς βιντεοκάμερας σὲ σημεῖο πού νὰ μπορεῖ νὰ συλλάβει ὅλα τὰ διαδραματιζόμενα. **Σὰν** τέτοιο ἐπέλεξα ἓνα μπαλκονάκι στενὸ 5-6 μέτρα ἀπέναντι καὶ πάνω ἀπὸ τὸν Πανάγιο Τάφο, ἀφοῦ δὲν γνώριζα ὅτι ἐκεῖ θὰ ἦταν ἡ ἐπίσημη ἐξέδρα τῶν κυβερνητικῶν ἀξιωματούχων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλοῦ...

Θυμᾶμαι ὅτι ἐκείνη τὴν χρονιὰ κατέβηκε στὰ Ἱεροσόλυμα μεταξὺ τῶν ἐπισήμων καὶ ἀξιωματούχων τῆς «Ὀλυμπιακῆς», ὁ Ὑπουργὸς Μεταφορῶν Ἰ. Χαραλάμπους.

Τελικὰ μόνο ὁ Θεὸς γνωρίζει τὶ ἀγωνίες πέρασα μέχρι νὰ πλησιάσω στὴν θέση αὐτὴ καὶ νὰ κάνω τὴν λήψη πού ἔκανα, κάτω ἀπὸ τὸ μπαλκονάκι αὐτὸ τελικὰ.

Τὸ σχέδιο προέβλεπε νὰ κρατήσω τὴν κάμερα ὅσο πιὸ σταθερὰ μπορῶ

στον ὄμο μου καὶ στοχεύοντας τὸν Πανάγιο Τάφο. **Π**αράλληλα, ἐγὼ νὰ βλέπω μὲ τὰ μάτια μου, σαρώνοντας ὅλο τὸ πεδίο, μήπως μοῦ ξεφύγει κάτι ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα. **Μ**ὲ τὸν τρόπο αὐτό, σκέφτηκα, ὅτι θὰ ἦταν σὰν νὰ βλέπουν τρία μάτια ἀντὶ γιὰ ἓνα... στὴν περίπτωση ποὺ ἔβλεπα μέσα ἀπὸ τὴν κάμερα! **Ἔ**τσι καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἔχανα τὴν ἄμεση ἐμπειρία, ἀλλὰ ἴσως ἡ κάμερα νὰ ἔπιανε κάτι ποὺ τὰ μάτια δὲν θὰ τὸ προλάβαιναν.

Τὸ ἀποτέλεσμα μὲ δικαίωσε εὐτυχῶς σὲ ἀπίστευτο βαθμό.

Βέβαια, ὅπως ἀποδείχθηκε δὲν ἦμουν ὁ μόνος ποὺ ἔκανα σχέδιο γιὰ νὰ δῶ αὐτὸ τὸ μοναδικὸ φαινόμενο στὸν κόσμος! **Α**ργότερα ἔμαθα, ὅτι ὑπῆρξαν ἄνθρωποι (γυναῖκες) ποὺ ντύθηκαν ψευτομοναχὲς (ἔστω καὶ ἂν ἔβγαζαν τὰ φρύδια τους!), γιὰ νὰ ξεγελάσουν τοὺς φύλακες, ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμος, καὶ νὰ πετύχουν μιὰ θέση καλύτερη, δίπλα στοὺς ἐπισήμους.

Ἐγὼ βέβαια εἶχα τὴν κάμερα στὸ χέρι καὶ αὐτὸ ἦταν ἓνα καλὸ ἄλλοθι γιὰ νὰ ἔχω μιὰ σχετικὴ ἐλευθερία κινήσεως.

Ἐλα ὅμως ποὺ ὑπῆρχαν ἐκεῖ πάνω ἀπὸ δέκα ἄλλες κάμερες καὶ μάλιστα τεράστιες ἐπαγγελματικές, ὥστε ἡ δική μου νὰ μοιάζει κατσαριδάκι!

Καὶ δὲν ἔφθανε αὐτό, ἀλλὰ κάποια στιγμή ποὺ κουράστηκα, κάθισα λίγο σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ διαδρόμου ποὺ πηγαινοερχόταν φουριόζοι ἀμείλικτοι ἐβραῖοι ἀστυνομικοί...

Αὐτὸ ἦταν! **Μ**ὲ ἄρπαξαν καὶ μὲ πέταξαν ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, πρὶν προλάβω κἂν νὰ διαμαρτυρηθῶ!...

Τὸ τί πανικὸς μὲ κατέλαβε δὲν λέγεται. **Ν**ὰ ἔρχεσαι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ δεῖς τὸ Ἅγιο Φῶς, νὰ ξεχυχτᾶς ἀπὸ τὴν προηγούμενη μέρα γιὰ νὰ μὴ χάσεις τὴν θέση σου στὸ Ναό, καὶ λίγη ὥρα πρὶν νὰ σὲ βγάζουν ἔξω... αὐτὸ ἦταν κάτι ποὺ δὲν μπορούσα νὰ διανοηθῶ.

Οὶ ἐλπίδες νὰ ξαναμπῶ φαινόταν μηδαμινές, γιατί ὁ Ναὸς εἶχε γεμίσει καὶ οἱ πόρτες φυλάγονταν. **Α**πὸ τὴν μεριά τῶν Κοπτῶν ὑπῆρχε ἴσως μεγαλύτερη εὐχέρεια, ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ διανοηθῶ νὰ ὑποκριθῶ τὸν αἰρετικὸ γιὰ νὰ ξαναμπῶ καὶ δῶ τὸ Ἅγιο Φῶς!

Τελικά, οὔτε καὶ ἐγὼ ξέρω πῶς, γλίστρουσα πάλι μέσα, δύο μέτρα ἄνθρωπος... **Σ**ίγουρα βοήθησαν οἱ προσευχὲς ποὺ ἔκανα ἐντατικὰ μετὰ ἀπὸ τὸ πάθημά μου αὐτό.

Ξαναβρῆκα τὴν θέση μου ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Πανάγιο Τάφο καὶ λόγῳ τοῦ ὕψους μου προνομιακὴ θέα! **Ῥ**εστόσο οἱ πιέσεις ποὺ

δεχόμενα από όλες τις κατευθύνσεις ήταν άφορητες.

Ήταν φυσικό να θέλουν όλοι να βρίσκονται μπροστά και να προσπαθούν να βελτιώσουν την θέση τους άδιαφορώντας για τους άλλους! **Νόμιζες** ότι θα σπάσει ή μέση σου από την προσπάθεια να ισορροπήσεις πότε στο ένα πόδι, πότε στις μύτες ή στις φτέρνες!

Ἐπὶ τέλους ἡ ὥρα τοῦ Ἁγίου Φωτὸς

Ήταν Μέγα Σάββατο μεσημέρι του 1994, περί τις 2 μ.μ.

Μετά από μια ατέλειωτη αναμονή όλο το πρωινό, τέλος ή πομπή με τον Πατριάρχη πέρασε προς τον Πανάγιο Τάφο. **Άρκετά** συνεργεία άναψαν προβολείς για να κάνουν καλύτερη λήψη, αλλά ο κόσμος μόνο που δεν τους λιντσάρησε, αφού όλοι πήγαν για να δουν το Φῶς και όχι τα φωτογραφικά φλάς!!! **Τελικά** συμμορφώθηκαν στις φωνές του κόσμου και όλοι περίμεναν την μεγάλη στιγμή.

Ή άγωνία μου κορυφώθηκε, αφού δεν ήξερα που να προσέξω περισσότερο και τί ακριβώς να περιμένω. **Ή** σκέψη ότι είχα και την κάμερα μου έδωσε μια παρηγοριά.

Τελικά, κάποια στιγμή άκουσα ότι άρχισαν πολλοί να φωνάζουν θριαμβευτικά και να σφυρίζουν. **Άνοιξα** την κάμερα και είδα έναν καταγισμό από φωτεινές άστραπές, που άρχικά τις πέρασα για φλάς, αλλά άμέσως κατάλαβα ότι δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν εκατοντάδες τόσα φλάς συντονισμένα. **Ταυτόχρονα** αυτές οι άστραπές γενικεύτηκαν στο Ναό, ώστε να παιχνιδίζει το Φῶς πάνω στους τοίχους άκόμη και στην όροφή του Ναού...

Οί στιγμές ήταν μεγάλες. **Ρίγη** κατελάμβαναν το σώμα μου και προσπαθούσα να είμαι ψυχραιμος για να μην τρέμω. **Μου** άρκοῦσαν τα σπρωξίματα και οι άγκωνιές... **Δευτερόλεπτα** μετά, μόλις που πρόλαβα να δῶ μια πορτοκαλιὰ πύρινη σφαίρα να βγαίνει από τὰ άριστερὰ του Τάφου (όπως κοιτοῦσα) και σαν φωτοβολίδα να φεύγει προς τὰ πάνω με όχι γρήγορο ρυθμό... (ίσως αερόστατου!).

Βιαστικά κατευθύνω την κάμερα προς τα εκεί. **Πρόλαβα** να πάρω την τελική φάση, λίγο πριν σβήσει επάνω στο γυναικωνίτη, όπου βρέθηκαν, αυτόματα, άνθρωποι να κρατάνε αναμμένες λαμπάδες!

Σε λίγο, ο Πατριάρχης βγήκε από το Κουβούκλιο και άναψε τις πρώτες λαμπάδες.

Τί ἦταν αὐτό, Θεέ μου, λαμπάδες ἢ πυρκαγιά; Νόμισα πῶς εἶχε πάρει ὀλόκληρος φωτιά.

Σὲ λίγο πέρασε ἀπὸ κοντά μου καὶ ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν λήψη ἔσκυσα καὶ ἄναψα τὴν λαμπάδα μου.

Ἐκ τῶν ὑστέρων ἔμαθα, ὅτι σὲ διάφορα σημεία ἄναψαν θαυματουργικὰ λαμπάδες, μόνες τους, ἔτσι ὥστε σὲ ελάχιστο χρόνο νὰ ἔχει μεταδοθεῖ ἡ Φλόγα παντοῦ, ἀκόμη καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Ναό.

Ἄν πέρασε πολλὴ ὥρα καὶ ἔβλεπες στὸ Ναὸ κάτι φλόγες ἀπὸ κεριά, ἓνα μέτρο, γιὰτὶ ὑπῆρχαν πολλοὶ ποὺ εἶχαν ἀνάψει μέχρι καὶ ἓκατὸ κεριά στη φούχτα τους.

Εὐτυχῶς ὑπῆρχαν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ μὲ πυροσβεστηράκια ἔσβηναν ἀπὸ μακρὰ, τὶς προκλητικὲς φλόγες! Ἐὰ εἶχαμε πάρει φωτιά ὅλοι καὶ κάποια στιγμή κινδύνευσα νὰ χάσω καὶ τὴν κάμερα ἀπὸ τὶς φλόγες!

Ἀκολούθησαν ἀρκετὰ λεπτὰ μὲ φωνὲς καὶ συγκίνηση ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον, ἂν καὶ δὲν τὸ κρύβω, ὅτι εἶχα ἀγωνία μήπως πάθουμε τίποτε ἀπὸ τὶς τόσες φλόγες.

Δεύτερη χρονιὰ μέσα στὸ Ἅγιο Φῶς

Πράγματι τὴν δευτέρη χρονιὰ ποὺ βρέθηκα Πάσχα στὰ Ἱεροσόλυμα, ἤμουν Ἱερέας Του καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ βγήκαν τὸ Μέγα Σάββατο ἀπὸ τὴν Ὁραία Πύλη, κατευθυνόμενοι πρὸς τὸν Πανάγιό Τάφο.

Τότε ἔγινε κάτι ποὺ δὲν ξανάγινε τὰ 12 τελευταῖα χρόνια ποὺ εἶχε φύλακας ὁ π. Παντελεήμων, ὅπως ἀργότερα μοῦ διηγήθηκε.

Τὸ Ἅγιο Φῶς ἄρχισε νὰ παιδιάζει πάνω στοὺς τοίχους, χωρὶς νὰ περιμένει νὰ φτάσει στὸν Πανάγιό Τάφο ὁ Πατριάρχης!

Ἐβλεπα μὲ τὴν ἐμπειρία τοῦ παλιοῦ καὶ ρωτοῦσα τοὺς διπλανούς μου Ἱερεῖς, ἂν τὸ βλέπουν. Ἐλεγαν ἀπορημένοι πῶς αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τὸ Ἅγιο Φῶς...

Ὅταν ὁμως μπῆκε μέσα στὸν Τάφο καὶ ὁ Πατριάρχης (Διδώωρος ὁ Γ'), τότε τὸ Φῶς δυνάμωσε καὶ ὀλόκληρος ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως λούστηκε ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία του.

Τί ἄρρητη ἀγαλλίαση Θεέ μου ἦταν ἐκεῖνη, ὅταν μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα μπῆκα στὸ ἱερὸ νὰ χαιρετήσω τὸν Πατριάρχη, ὅπως ἔκαναν ὅλοι, ἐκεῖνος καθόταν συγκλονισμένος στὸ θρόνο του,

τρέμοντας καὶ κλαίγοντας με ἀναφυλητά, σὰν μικρὸ παιδί (ποὺ τὸ εἶχαν ἴσως δεῖρει καὶ ἐπιπλήξει ἔντονα!).

Πῶς θὰ εἴμαστε Κύριε στὴν Οὐράνια Βασιλεία Σου; **Ό**ταν ἐδῶ μᾶς δίνεις ἀνείπωτες χαρὲς παρὰ τὴν ἀναξιότητά μας...

Θέλουν μερικοὶ νὰ δοῦν θαύματα γιὰ νὰ πιστεύσουν. **Δ**ὲν σκέφτονται ἂν εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ δοῦνε, ἂν θὰ ἀντέξει ἡ καρδιά τους καὶ δὲν θὰ μείνουν ἐπὶ τόπου!

Έπρεπε νὰ τὰ ζήσω καὶ ἐγὼ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ καταλάβω (τρόπος τοῦ λέγειν!) σὰν γιατρὸς τί σημαίνουν. **Π**ράγματι τώρα μόνο κατάλαβα καὶ σὰν ἐπιστήμονας τῆς ψυχολογίας τί περίπου σημαίνει Θαῦμα.

Όταν βγήκαμε ἔξω καὶ ρωτούσαμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο τί εἶδε, ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ἤμουν σίγουρος τί εἶδα καὶ ἔλεγα ὅτι ἴσως τὸ εἶδα τὸ Ἅγιο Φῶς, ἀλλὰ ἴσως καὶ νὰ μὴ τὸ εἶδα! **Έ**πρεπε νὰ περάσουν ὧρες πολλὲς καὶ μέρες γιὰ νὰ τὸ συνειδητοποιήσω, ὅτι εἶδα κάτι ποὺ δὲν τὸ βλέπει κανεὶς κάθε μέρα, γιὰ τὸ εἶναι κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ καὶ καταπληκτικὸ.

Βλέποντας τὴν βιντεοταινία στὴν Θεσσαλονίκη

Απὸ τοὺς πρώτους ποὺ τὴν ἔδειξα ἦταν ἡ μητέρα μου καὶ σὲ κάποια στιγμή τὴν ἄφησα μόνη, ἀφοῦ ἐγὼ ἤξερα τὸ περιεχόμενο...

Σὲ λίγο με φώναξε γιὰ νὰ δῶ κάτι τὸ καταπληκτικὸ. **Ξ**αναγυρίζω πίσω τὴν ταινία καὶ βλέπω μιὰ **πύρινη σφαῖρα** (σὰν αὐτὴ ποὺ εἶχα δεῖ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ) **νὰ βγαίνει ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ νὰ γλύφει στὴν κυριολεξία τὰ κεφάλια τοῦ κόσμου, κατευθυνόμενη πρὸς τὴν κοντινότερη κολώνα ποὺ ἔφεξε ὀλόκληρη μέχρι νὰ σβήσει.**

Γύρισα πολλὲς φορὲς τὴν ταινία καὶ δὲν χόρταινα νὰ τὸ βλέπω. **Γ**ιὰ δεύτερη φορὰ ἐκπληξη γιὰ μένα καὶ μεγαλύτερο Θαῦμα.

Τρανὴ ἀπόδειξη ὅτι ὄχι μόνο εἶδα τὸ Φῶς, ἀλλὰ ἔχασα καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ δὲν εἶδα!!!

Καὶ τὸ καταπληκτικότερο, ὅτι δίπλα στὴν κολώνα αὐτὴ στεκόταν ἀρκετοὶ ἀπὸ τὴν ομάδα μας (ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ ἡ ἀδελφὴ μου Ἀθηνᾶ, ὀδοντίατρος, ποὺ εἶδε ὅμως τὴν δεύτερη πύρινη σφαῖρα!) καὶ κανένας δὲν ἀνέφερε τὸ γεγονὸς ποὺ θὰ ἔπρεπε ὄχι μόνο νὰ τὸ εἶχαν δεῖ, ἀλλὰ καὶ νὰ τρομάξουν μὴν καοῦν ἀπὸ τὴν φλόγα!

Μέγας εἶσαι Κύριε καὶ θαυμασὰ τὰ ἔργα Σου!

Όταν ἀργότερα ἔδειξα τὴν ταινία σὲ κάποιους θεῖους μου, εἶπε ἓνας ἀπ' αὐτούς, ὅτι σίγουρα στὴν ὀροφὴ τοῦ Ναοῦ θὰ ἔχουν κάποια λείζερ οἱ παπάδες... καὶ δίνουν αὐτὸ τὸ ἀποτελεσμα φωτοσκιάσεων!!!

Ἀπόρησα λέγοντας ὅτι θὰ ἔπρεπε στὰ Ἱεροσόλυμα νὰ εἶχαν ἀνακαλύψει τὰ λείζερ ἐδῶ καὶ ἑκατοντάδες χρόνια πού συμβαίνει τὸ φαινόμενο αὐτό.

Όταν βέβαια ἔφτασε ἡ ταινία στὸ σημεῖο τῆς πύρινης σφαίρας, δὲν μποροῦσαν νὰ δώσουν καμιὰ μὰ καμιὰ ἐξήγηση...

Περιγραφή τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ὅπως τὸ εἶδαμε

Εἶναι ἓνα γαλαζόλευκο καθαρὸ φῶς σὲ ταινίες καὶ λάμπει πού κινεῖται παιχνιδίζοντας στὸ περιβάλλον καὶ τὰ ἀντικείμενα καὶ δημιουργώντας μιὰ εὐχάριστη ἐντύπωση.

Ἐντύπωση προκαλεῖ τὸ γεγονός, ὅτι κάθε χρόνο δὲν γνωρίζεις μὲ ποιά μορφή ἀκριβῶς θὰ ἐμφανιστεῖ ἐπειδὴ ἔχουμε καὶ ἔκτακτες μορφές πού ἐμφανίζεται, ὅπως οἱ πύρινες σφαῖρες πού εἶδαμε καὶ βιντεοσκοπήσαμε τὸ 1994, πρᾶγμα πού δὲν εἶδαμε τὴν ἐπόμενη χρονιά...

Ἐκείνο πού εἶναι σταθερὸ πάντοτε εἶναι

α) τὸ ὅτι ἀνάβει ἡ ἀκοίμητη κανδήλα πάνω στὸν Πανάγιο Τάφο τοῦ Χριστοῦ καὶ πολλές φορές καὶ ὅλα τὰ κανδήλια πού βρίσκονται πάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ Τάφου.

β) Ἀνάβουν λαμπάδες τοῦ πλήθους μόνες τους, σποραδικὰ καὶ ἀκανόνιστα ἀκόμη καὶ σὲ μεγάλες ἀποστάσεις καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Ναό...

Αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ φαινόμενο εἶχα τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσω τὸ Πάσχα τοῦ '95, ὅταν σὰν ἱερομόναχος, ἔλαβα μέρος στὴν τελετὴ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς καὶ κρατοῦσα καὶ ὁ ἴδιος ψηλὰ τὴν λαμπάδα. **Δ**ὲν ἀναψε ὅμως ἡ δική μου, ἀλλὰ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου καὶ ρίγησα, ἄλλες λαμπάδες μέσα στὸ πλήθος τοῦ κόσμου νὰ ἀνάβουν σποραδικὰ, ἀφοῦ γιὰ λίγο στὴν ἀρχὴ κάπνιζαν!

γ) Ἀστραπὲς γαλαζόλευκες φωτίζουν τὸν ἀέρα γιὰ μερικὰ λεπτὰ συνέχεια, οἱ ὁποῖες δημιουργοῦν ρίγη συγκινήσεως στοὺς προσκυνητές.

Τὰ χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης

Μέσα στὸ ὑπόλοιπο πρόγραμμα, ἦταν καὶ ἡ ἐπίσκεψη στὸ Εἰδικὸ Μουσεῖο τῆς Βίβλου, στὰ Ἱεροσόλυμα.

Τὸ 1947 μιὰ τυχαία, ἀλλὰ πολὺ σπουδαία ἀνακάλυψη, ἔφερε στὸ φῶς τὰ σπουδαιότερα ἴσως χειρόγραφα τῆς ἀνθρωπότητος. Χειρόγραφους παπύρους μὲ αὐτούσια ὀλόκληρα κεφάλαια ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ μάλιστα τὸν Προφήτη Ἡσαΐα.

Τὰ Χειρόγραφα αὐτά, τὰ χειρόγραφα τοῦ Qumran, χρονολογήθηκαν ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ἀρκετὰ χρόνια πρὶν τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ γι' αὐτὸ φυλάσσονται ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ σὲ εἰδικὸ περιβάλλον ἐνὸς μουσείου-ὕποβρυχίου!

Πρόκειται γιὰ ἓνα Ἑβραϊκὸ εὔρημα, ἀλλὰ μὲ τεράστια ἀξία καὶ γιὰ τὸ Χριστιανισμό.

Ὁ λόγος εἶναι, ἐπειδὴ ὑπῆρξαν ἀρκετοὶ μέχρι τώρα πολέμιοι ποὺ ὑπεστήριζαν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἀλλοίωσαν ἐκ τῶν ὑστέρων ἀρκετὰ χωρία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γιὰ νὰ τὰ ταιριάξουν σὰν προφητεῖες μὲ τὴν Καινὴ Διαθήκη.

Τώρα τὰ εὐρήματα πείθουν καὶ τὸν πιὸ κακόπιστο, ὅτι τὸ κείμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ἀθθεντικὸ καὶ ταιριάζει ἀπόλυτα μὲ αὐτὸ ποὺ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς σήμερα μεταφρασμένο ἀπὸ τοὺς Ὁ'.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν ἓνας τυχαῖος στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀλλὰ ὁ μοναδικὸς ἀναμενόμενος Μεσσίας τοῦ Ἰσραὴλ, μὰ καὶ ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπίμετρο

Ἦταν 17 Ἰανουαρίου τοῦ '97. Βρισκόμουν στὸ βιβλιοπωλεῖο «Ἀδελφοσύνη», Ἐθν. Ἀμύνης 22, καὶ μιλοῦσα μὲ τὸν κ. Στάθη Χ.

Ἔμαθα ὅτι ἐπισκέπτεται τακτικὰ τὸν π. Μητροφάνη ποὺ ὑπῆρξε πολλὰ χρόνια φύλακας τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ εἶδε πολλά. Κάποια στιγμή τηλεφώνησε ἡ γυναίκα του καὶ τοῦ εἶπε ὅτι ὁ Γέροντας δὲν εἶναι καλὰ καὶ ἴσως... φύγει. Μοῦ τὸ ἀνακοίνωσε καὶ μοῦ εἶπε, ὅτι τὸν τελευταῖο καιρὸ ταλαιπωρεῖται καὶ θᾶθελε πολὺ νὰ φύγει ἡ ψυχὴ του.

Ἀυπήθηκα πολὺ γιὰτὶ κατάλαβα ὅτι ἦταν ἀργὰ νὰ πάρω μιὰ συνέντευξη ἀπὸ τὸν μοναδικὸ ἄνθρωπο ποὺ θᾶθελα νὰ τὸ κάνω. Ὅμως πρότεινα νὰ πᾶμε νὰ τὸν δοῦμε τουλάχιστον.

Πήγαμε μέχρι τὸ Χαρίσειο Γηροκομεῖο. Εἶ-

χα χρόνια να τὸ ἐπισκεφτῶ, θὰ ἔπρεπε κάθε ἐβδομάδα νὰ πηγαίνουν σὲ τέτοια μέρη οἱ Χριστιανοὶ καὶ μάλιστα οἱ Κληρικοί!

Μπήκαμε στὸ δωμάτιό του. **Μ**ία εὐλαβῆς γυναίκα τοῦ παραστεκόταν ἐνῶ ἐκεῖνος ἦταν βυθισμένος σὲ βαθὺ ὕπνο (ἴσως προκωματώδη κατάσταση). **Ἔ**πιασα τὸ σφυγμό του, ἦταν καλός, ἂν καὶ μὲ λίγη ἀρρυθμία. **Ἡ** ἀνάσα του ἦταν δυνατὴ καὶ ρυθμικὴ.

Κοίταξα τὸ δωμάτιό του γύρω. **Ἦ**ταν γεμᾶτο εἰκόνες ἀγίων. **Π**ρῶτῃ μου φορᾶ εἶδα τόσο περιποιημένες εἰκόνες, ὅλες μέσα σὲ λουλούδια (ἄλλα φυσικὰ καὶ ἄλλα ἀπομιμήσεις) καὶ κορνιζωμένες. **Κ**άθε μιά τους εἶχε ἀπὸ πίσω ἓνα ὄνομα καὶ ἓνα τηλέφωνο. **Ἦ**ταν ὁ κληρονόμος τῆς μετὰ τὴν κοίμησή του ποὺ θὰ συναντοῦσε τὸν Κύριο «πρόσωπο πρὸς πρόσωπο» καὶ θὰ εἶχε τόσα νὰ τὸν ρωτήσῃ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ...

Εἶπαμε μιὰ προσευχὴ γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Γέροντα καὶ ἔφυγε ἓνα βᾶρος ἀπὸ πάνω μας. **Φ**ύγαμε μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν ξαναδοῦμε καλύτερα, ὅταν θὰ συνέλθει τὶς ἐπόμενες μέρες. **Τ**ὴν ἐπόμενη ὁμως μέρα μοῦ τηλεφώνησαν, γιὰ νὰ μὲ πληροφορήσουν ὅτι ὁ π. Μητροφάνης ἔφυγε γιὰ τὴν Οὐράνια Βασιλεία καὶ ἤδη θὰ γεύεται τῆς μακαριότητος τοῦ Κυρίου ποὺ τόσο πιστὰ ὑπηρέτησε τόσα χρόνια καὶ ποιὸς ξέρει πόσες ἀποκαλύψεις πῆρε ἀπὸ Ἐκεῖνον. **Ἄ**ς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη του καὶ ἄς πρεσβεύει καὶ γιὰ μᾶς τοὺς «περιλειπομένους».

Ἐπίλογος

Ἀγαπητὲ ἀδελφὲ δὲν εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ποὺ γράφει ἱστορίες!

Ἄν ἔχω τέτοιες ἐνασχολήσεις... **Αὐτὰ** ὁμως γράφτηκαν ἀποκλειστικὰ γιὰ σένα.

Ἄν μπορεῖ κάποιος ποὺ ἔζησε μιὰ τέτοια ἐμπειρία νὰ μὴν τὴν διηγηθεῖ.

Πολὺ περισσότερο ὅταν περικλείει μιὰ ἀλήθεια Αἰώνιας Ζωῆς.

Ἄν μόρεσα πάντως μέχρι τώρα νὰ καταλάβω πὼς ἓνα τόσο μεγάλο θαῦμα ποὺ δὲν ἔχει ὁμοιό του στὸν κόσμο, παρέμενε τόσο ἄγνωστο καὶ «περιφρονημένο».

Πῶς δὲν μοῦ εἶχε μιλήσει κανεὶς νωρίτερα γι' αὐτό...

Ἀλλά, τί λέω! **Κ**αὶ ὅταν μοῦ μίλησαν τὸ εἶχα πιστεύσει;

Μακάριοι αὐτοὶ ποὺ θὰ τὸ πιστεύσουν ὅπως τὸ διάβασαν, καὶ ἄς μὴ τὸ εἶδαν οἱ ἴδιοι.

“Όσο εξαρτᾶται πάντως ἀπὸ μένα, σκέφτηκα πὼς ἔχω χρέος νὰ τὸ φανερώσω. **Δ**ὲν ἔχει δικαίωμα ἐκεῖνος ποὺ βρῆκε τὴν πηγὴ, νὰ ἀφήσει τοὺς ἄλλους νὰ διψοῦν!

Πέρασαν 2000 περίπου χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἦρθε ὁ Χριστὸς στὴν γῆ μας. **Δ**ὲν μᾶς πέταξε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἓνα βιβλίο μὲ τὸ τί θέλει ἀπὸ μᾶς. **Μ**ᾶς ἔδειξε ὁ ἴδιος τὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε γιὰ νὰ μποῦμε καὶ πάλι στὸν Παράδεισο τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο εἴμαστε πλασμένοι, ἄς μὴ τὸ ξεχνᾶμε. **Α**πὸ τότε ἵδρυσε τὴν Ἐκκλησία Του γιὰ νὰ διαφυλάξει ὁ ἴδιος τὰ μυστήρια τῆς σωτηρίας μας καὶ τὴν Χάρη Του ἀνόθευτη. **Ε**δωσε πολλὰ σημεῖα ἀγιότητας μέσα στὴν Ἐκκλησία ἀνὰ τοὺς αἰῶνες.

Σήμερα ἐξακολουθεῖ μὲ τὸ Ἅγιο Φῶς νὰ λέει:

Ἐδῶ εἶναι ὁ Τάφος Μου!!! Ἐδῶ Μὲ σταυρώσατε καὶ Ἐγὼ ἀναστήθηκα γιὰ νὰ σᾶς ἐτοιμάσω τὸ δρόμο γιὰ νὰ ἔρθετε καὶ ἐσεῖς κοντὰ Μου!

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι αὐτὴ ποὺ φυλάττει ἀνόθευτο τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὴν πρέπει νὰ ἀσπαστεῖτε καὶ νὰ ἀκολουθήσετε, ἂν πραγματικὰ Μὲ θέλετε καὶ Μὲ ἀγαπᾶτε.

(*) Βλ. <http://www.holyfire.org/eng/index2.htm>. π. Ἀντωνίου Στυλιανᾶκη, Ἱατροῦ-Παιδοψυχιάτρου. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.